

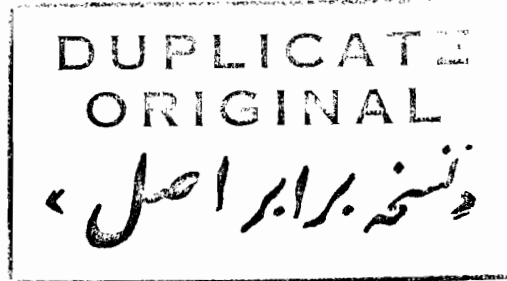
IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحدہ

DECISION

Case No. B36

Chamber Two



پرونده شماره ب - ۲۶

ا.ث.سی.

شعبه دو

تصمیم شماره ۲-۳۶ ب - ۱۲۸ دی.

ایالات متحده آمریکا،

خواهان،

- و -

جمهوری اسلامی ایران،

خوانده.

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحدہ
FILED	ثبت شد
DATE	23 MAY 1997
	۱۳۷۶ / ۲ / ۲ تاریخ

 تصمیم

۱ - در تاریخ ۱۳ آذرماه ۱۳۷۵ [سوم دسامبر ۱۹۹۶] دیوان حکم شماره ۲-ب-۳۶-۵۷۴ ("حکم") را در پرونده ب - ۳۶ بین ایالات متحده آمریکا ("ایالات متحده") و جمهوری اسلامی ایران ("ایران") صادر نمود. در حکم صادره، دیوان ضمن آنکه ادعایی از طرف ایالات متحده، ناشی از قرارداد فروش سال ۱۹۴۵ را به علت فقد صلاحیت رد کرد، حکم نمود که بابت قرارداد فروش سال ۱۹۴۸ ("قرارداد سال ۱۹۴۸") ایران مکلف است مبلغ ۲۱,۳۸۹,۸۴۵/۴۷ دلار به اضافه بهره به ایالات متحده پرداخت نماید.

درخواست ایران

۲ - در تاریخ نهم بهمن ماه ۱۳۷۵ [۲۸ ژانویه ۱۹۹۷]، نماینده رابط ایران از جانب دولت متبوع خود، درخواستی ثبت نموده (منبع، "درخواست") طی آن اظهار داشت که بانک مرکزی الجزایر (Banque d'Algerie)، کارگزار امانی، اشتباها "بهره ای اضافه بر آنچه که در بند ۸۲ - ب (دو) حکم مقرر شده بود،^۱ یعنی "بهره ساده نسبت به [اصل محکوم به] به نرخ $\frac{2\frac{3}{8}}$ درصد در سال (برمبنای ۳۶۵ روز) از تاریخ ۱۱ دیماه ۱۳۳۸ [اول ژانویه ۱۹۶۰] لغایت تاریخی که کارگزار امانی دستور پرداخت از محل حساب تضمینی به بانک امین [بانک تسویه هلند] می‌دهد"، به ایالات متحده پرداخته است. چکیده استدلال ایران این است که دیوان با ذکر عبارت "براساس ۳۶۵ روز" قصد داشت که بابت ده روز تقویمی در سالهای کبیسه ای که در طول مدت محاسبه بهره حادث شده بود، بهره ای تعلق نگیرد. در درخواست تقاضا شده است که دیوان به ایالات متحده دستور دهد مبلغی را که به نظر ایران اضافه پرداخت شده، به حساب تضمینی مسترد نماید. پیام فکس مورخ ۱۶ دیماه ۱۳۷۵ [ششم ژانویه ۱۹۹۷] از بانک مرکزی هلند (De Nederlandsche Bank) به عنوان

^۱ دیوان خاطر نشان می‌نماید که وظیفه کارگزار امانی آن نیست که وجه احکام را پرداخت کند، بلکه آن است که به بانک امین دستور دهد پرداختها را از محل حساب تضمینی انجام دهد تا احکام دیوان طبق بند ۱(ه) (۱) موافقتنامه فنی مورخ ۲۶ مردادماه ۱۳۶۰ [۱۷ اوت ۱۹۸۱] با بانک تسویه هلند، چاپ شده در (1 Iran-U.S. C.T.R. 38, 41) اجرا گردند.

نماینده رابط ایران، پیوست درخواست است که در آن محاسبات انجام شده برای تعیین مبلغ بهره قابل پرداخت طبق حکم صادره، به صورت محاسبات عددی نشان داده شده است.^۲

۳ - نامه ای به تاریخ ۱۹ بهمن ماه ۱۳۷۵ [هفتم فوریه ۱۹۹۷] توسط نماینده رابط ایالات متحده از جانب دولت متبوع وی تسلیم گردید که در آن اظهار شده است که بانک فدرال رزرو نیویورک تأیید نموده که بهره پرداختی به ایالات متحده همان مبلغی است که در حکم مقرر شده است و نیز اینکه، طبق رویه معمول بانکی مورد قبول در سراسر جهان، بهره ساده، که در حکم مشخص گردیده، برای هر روز محاسبه می‌شود، یعنی اینکه عبارت "برمبنای ۳۶۵ روز" بدین معنی است که بهره متعلقه بابت هر روز $\frac{1}{365}$ نرخ بهره اعطایی است ضربدر اصل مبلغ، و نباید بابت هیچ روزی بهره مستثنی گردد. در نامه همچنین اظهار شده است که بانک تسویه هلند به بانک فدرال رزرو نیویورک اطمینان داده است که کلیه احکام پیشین دیوان به این نحو محاسبه شده اند. ایالات متحده از دیوان تقاضا کرده است که درخواست حاضر را رد نماید.

۴ - در پاسخ، نماینده رابط ایران نامه ای به تاریخ ۱۶ اسفندماه ۱۳۷۵ [ششم مارس ۱۹۹۷] تسلیم نموده و طی آن اظهار داشته است که حکم صریحاً مقرر کرده است که بهره "برمبنای ۳۶۵ روز" در سال محاسبه و پرداخت گردد و نیز اینکه ایران ملزم به تفسیر نماینده امانی از رأی دیوان نیست. در نامه مزبور مضافاً اظهار شده است که بدون ارائه دلیل، نمی‌توان رویه بانکی مورد اشاره ایالات متحده را تنها رویه بانکی در سراسر جهان تلقی نمود.

^۲ ایران و ایالات متحده، بانک مرکزی هلند (De Nederlandsche Bank) را به عنوان بانک مرکزی مورد تراضی طرفین جهت مدیریت امور بانک امین، انتخاب کرده اند. **بنگرید به:** یادداشتهای متبادله بین کشور پادشاهی هلند و ایالات متحده آمریکا، مورخ ۱۹ تیرماه ۱۳۶۰ [دهم ژوئیه ۱۹۸۱]، چاپ شده در 1 Iran-U.S. C.T.R. 26.

۵ - دیوان ملاحظه می‌نماید که درخواست مورخ نهم بهمن ماه ۱۳۷۵ [۲۸ ژانویه ۱۹۹۷] "پیرو نامه شماره ۳۳۸۰۴ مورخ ۱۴ دیماه ۱۳۷۵ [سوم ژانویه ۱۹۹۷] [دولت ایران] . . . مبنی بر اعتراض به رأی شماره ۲-ب-۳۶-۵۷۴" توسط آن دولت تسلیم شده است. اشاره به نامه مزبور، حاکی از وجود ارتباطی بین درخواست فعلی و يك درخواست قبلی ایران است که در این فاصله در ماهیت رد شده است. ایالات متحده آمریکا و جمهوری اسلامی ایران، تصمیم شماره ۲-ب-۳۶-۱۲۶ مورخ ۲۷ اسفندماه ۱۳۷۵ [۱۷ مارس ۱۹۹۷]، بند ۱۹. لیکن باتوجه به اینکه درخواست بعدی از نظر ماهیت کاملاً جدید و متفاوت است، آن ارتباط کافی نیست تا درخواست، طبق قواعد دیوان، به موقع محسوب گردد. بااینحال، دیوان نظر خود را به این مطلب منحصر می‌کند که از لحاظ دلایل "اعتراض" به حکم، درخواست فعلی، مانند درخواست پیش از آن، پایه ای ندارد.

تفسیر

۶ - بنا به همان دلیلی که در بند ۵ بالا تشریح شد، دیوان به شرح و بسط موضوعی دیگر، یعنی مفهومی که درخواست برای حکم قایل شده، نمی‌پردازد. ایران رسماً "درخواست تفسیر حکم نکرده است و در هر صورت، زمان چنین کاری بسیار دیر شده بود، زیرا مهلت درخواست تفسیر پیش از تسلیم درخواست فعلی منقضی گردیده بود. بنگرید به: ماده ۳۵ قواعد دیوان. با وجود این، ایران در بند ۱ نامه مورخ ۱۶ اسفندماه ۱۳۷۵ [ششم مارس ۱۹۹۷] خود که طی آن، پاسخ ایالات متحده به درخواست را رد می‌کند، به مفاد حکم دیوان راجع به محاسبه بهره استناد و بویژه، اظهار می‌دارد که "دیوان راه را بر هرگونه . . . برداشت دیگری بسته است"، بجز برداشت ارائه شده توسط ایران. برای اجتناب از هرگونه سوء تفاهم، دیوان اجباراً "خاطر نشان می‌نماید که اظهارات ایران مبین موضع دیوان نمی‌باشد.

۷ - دیوان یادآور می‌شود که در حکم صادره در پرونده ب - ۳۶، چنانکه رویه معمول دیوان است، محاسبه بهره به کارگزار امانی واگذار شد تا طبق بند ۸۲(ب)(دو) انجام گردد. دیوان با انجام این عمل، مرتکب اشتباهی نشده است.

استرداد بهره

۸ - دیوان اینک به این موضوع می‌پردازد که آیا صلاحیت دارد، در صورت احراز لزوم استرداد، به ایالات متحده دستور دهد مبلغی از بهره ای را که بانک امین باید به دستور کارگزار امانی بپردازد، به حساب تضمینی مسترد کند.

۹ - دیوان پس از صدور حکم خود، که نهایی و لازم الاجراست، اختیار محدودی برای انجام اقدام دیگری در پرونده حاضر دارد (بنگرید به: علی‌الخصوص، مواد ۳۷-۳۵ قواعد دیوان). در اوضاع و احوال حاضر، دیوان صلاحیت ندارد، آنطور که ایران درخواست کرده، دستور دهد که مبلغی توسط ایالات متحده به حساب تضمینی مسترد گردد.

۱۰ - به دلایل پیشگفته:

دیوان به شرح زیر تصمیم می‌گیرد:

درخواستی که در تاریخ نهم بهمن ماه ۱۳۷۵ [۲۸ ژانویه ۱۹۹۷] توسط نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران تسلیم گردیده است، رد می‌شود.

لاہ،

۳۱ اربیبھشت ۱۳۷۶ برابر با ۲۱ ماہ مه ۱۹۹۷

Amir-Subhan

کریستوف اسکوبیشفسکی

رئیس شعبہ دو

به نام خدا

Korsh Hossein

کورش حسین عاملی

موافق با نتیجه

George D. Aldrich

جرج اچ. آلدریچ